ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ.

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 786-787

ਵਿੱਚ

(2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8442-8443)

ਦਸੰਬਰ 18, 2019

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908:

ਆਰਡਰ 47 ਆਰ. 1- ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਗਲਤੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਨੀ ਸੂਟ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ 04.10.93 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। s ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 05.03.1994 ਤੋਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 19 ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ: ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 4 ਤੋਂ 20, ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ s ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਲਾ ਕੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 19 ਨਾਲ ਹੀ, ਆਰਡਰ 7 ਆਰ. 6 ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਐਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। 19 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ s ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਲਿਆਏ ਹਨ। 19 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ s ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19 ਅਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦਾ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 05.03.1994 ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਮਾ ਦੇ 14 ਦਾ ਲਾਭ ਐਕਟ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ s ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਸੀ। 14 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ss 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19, 14 ਛੋਟੇ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ। 1993

ਆਰਡਰ 47 ਆਰ. 1- ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਗਲਤੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਕੁਝ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1993 ਐਕਟ- 23.09.1992 ਅਤੇ 23.09.1992 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਸਪਲਾਈਆਂ- 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ: ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਿੱਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 29.09.1992 ਸੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। 3 1993 ਐਕਟ ਦੇ 1. 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ। ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਐਕਟ, 1993।

ਆਰਡਰ 47 ਆਰ. 1- ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਹੈ- ਰੱਖੀ ਗਈ: ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ.

ਆਰਡਰ 47 1- ਰਿਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਘੇਰਾ: ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਆਰਡਰ 7 ਆਰ. 6-ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ: ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹ ਆਧਾਰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963: ਐੱਸ. 19 ਹੋਲਡ ਦੇ ਲਾਭ: ਸੈਕਸ਼ਨ 19 s ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਲਾਭ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। 19 19 ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੱਥ ਲਿਖਤ, ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ,

ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ:

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 786-787

1.1 ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਪਵਾਦ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਉਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"। ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, Le., ਭਾਵੇਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਭਾਵੇਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11 ਅਤੇ 12] [263-ਸੀ-ਡੀ; G-H]

1.2 ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡਿਲੀਵਰੀ ਚਲਾਨਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਖਰੀ ਚਲਾਨ ਮਿਤੀ 04.10.1993 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ. ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 05.03.1994 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਰਸੀਦ ਦੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ 'ਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦਲੀਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 13, 14] [265-ਸੀ-ਈ: 266- ੶|

1.3 1976 ਦੇ ਐਕਟ 104 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ. ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰਾ 18] [269-G-H

1.4 ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ 24, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 31.03.1992 ਤੋਂ 05.10.1993 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪਹਿਲੇ ਸਪਲਾਈ

ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਭਾਵ, 31.03.1992 ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ, Le.. 05.10.1993, ਪਰ ਮਿਤੀ 05.03.1994 ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਮਿਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਰਾ 19] [270-ਏ-ਸੀ]

1.5 ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਸ ਲਾਭ ਦਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 23.01.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਤਕਾਲ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 10.01.1997 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 28.08.1997 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 28.08.1997 ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20] [270-ਡੀ-ਈ

1.6 ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (c) 2019 ਦੀ ਸੰਖਿਆ 786- 787 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰਾ 21, 22] [270-F-G: 271-C]

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰ.789

2. ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਚਾਰਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 29.09.1992 ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਿੱਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ, 1993, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 24, 25] [272-ਡੀ-ਈ]

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰ.788

3.1 ਮਿਤੀ 19.03.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਸੀਪੀਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ 61 ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 9% ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ। 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8445 ਰੀਵਿਊ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 9% ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੀਵਿਊ ਜਜਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੀਵਿਊ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੀਵਿਊ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਤੀ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ, ਉੱਥੇ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰਾ 28] [273-E-H; 274-ਏ

ਸੰਤ ਲਾਲ ਮਹਟਨ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸਸੀ 477: [1952] ਐਸਸੀਆਰ 116; ਜੀਵਨਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1118: ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ. ਮਨੀ ਲਾਲ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1976) 4 SCC 818; ਪਾਰਸੀਅਨ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਮਿਤਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਅਦਰੈਕਸ, (1997) 8 SCC 715: [1997| ਸਪਲ. SCR 470 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1952] ਐਸਸੀਆਰ 116 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ 12 ਲਈ

ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1118 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ 14 ਲਈ

(1976) 4 SCC 818 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ 14 ਲਈ

[1997 4 ਸਪਲ. SCR 470 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ 21 ਲਈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8442-8443 ਵਿੱਚ 2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 786-787।

2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8442-8443 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 23.01.2019 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਨਾਲ

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 789, 788।

ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ, ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਬਸਵਾ ਐਸ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਟਿਲ, ਵਿਜੇ ਹੰਸਰੀਆ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦੇਵਾਸ਼ੀਸ਼ ਭਾਰੂਕਾ, ਰਵੀ ਭਾਰੂਕਾ, ਮਿਸ. ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ, ਜਸਟਿਨ ਜਾਰਜ, ਮਿਸ. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਨਰਿੰਦਰ ਐਮ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਜੈਨ, ਆਦਿਤਿਆ ਸਿੰਘ, ਚਿਨਮਯ ਦੇਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਗੀਤ ਆਹੂਜਾ, ਰਚਿਤਾ ਐਚ., ਰਾਜੀਵ ਸ਼ੰਕਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਕੁ. ਸਨੇਹਾ ਕਲਿਤਾ, ਅਰਧੇਂਦੁਮੌਲੀ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਘਰਾ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਜਲਕਸ਼ਮੀ ਸਿੰਘ, ਕੁ. ਸਨੇਹਾ ਕਲੀਤਾ, ਅਵਨੀਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਅਭਿਨਵ ਹੰਸਰੀਆ, ਕੁ. ਤਰੁਣਾ ਏ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 23.01.2019 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 2016 ਦੇ ਨੰਬਰ 8442-8443, 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 8450 ਅਤੇ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 8445, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 786-787

2. ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

2.1 ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 31.03.1992 ਅਤੇ 13.05.1992 ਨੂੰ ਅਲਮੀਨੀਅਮ ਬਿਜਲੀ ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਦੋ ਸਪਲਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੂਨ, 1992 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 04.10.1993 ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪਲਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ 23.09.1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ "ਛੋਟੇ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ", ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਬਣ ਗਿਆ ਅਰਥਾਤ "ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਐਕਟ, 1993 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ, 1993" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ)" w.e.f. 23.09.1992

2.2 ਅਸਾਮ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 1993 ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 1351 ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੀ. ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ। ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 21.07.1993 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਲਗਭਗ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ 2.15 ਕਰੋੜ

ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। A. 1997 ਦਾ ਮਨੀ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 21, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 10.01.1997 ਨੂੰ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 53.68,492 56 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਸਿਰਫ 10.01.1997 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

2.3 28.08.1997 ਨੂੰ, 1993 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ.1351 ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2.4 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 02.02.2000 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਨੀ ਸੂਟ ਨੂੰ 51,60,507.42 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ @ 23.75% ਦੇ ਨਾਲ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 2000 ਦਾ ਆਰਐਫਏ ਨੰਬਰ 66 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ 05.03.2002 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 2002 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 24577 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 2003 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2351 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10.07.2012 ਨੂੰ 2003 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2351 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ. M/s ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਸ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ] 2003 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.2348 ਦੇ ਨਾਲ [M/s. ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਸ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਸ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰ. 66 ਆਫ 2000 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2.5 ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਿਤੀ 20.11.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8442-8443 ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋ ਨਿਰਣੇ ਸਨ ਦੋ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲਾ (2016) 16 SCC ਪੰਨਾ 13 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 23.01.2019 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। .

3. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?" 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 27 ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸੀ "ਕੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

4. ਮੁੱਦੇ ਨੰ.3 ਨੂੰ ਪੈਰਾ 59 ਤੋਂ 76 ਤੱਕ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ 76 ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਨੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

5. ਸ਼੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ, ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਮਿਤੀ 23.01.2019 ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 05.03.1994 ਨੂੰ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, Le.. 10.01.1997 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਸੀ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 04.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ 04.10.1993 ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 05.03.1994 ਨੂੰ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਹੋਵੇਗੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ (2016) 15 SCC 13, ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪੈਰਾ 53. ਜਸਟਿਸ ਗੌੜਾ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀਮਾ ਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਸੀ. ਡਾ: ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਵਿਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1993 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1351 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਸਾਮ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਈ ਸੀ 28.08.1997 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ। ਡਾ: ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਾਮ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਛੂਹਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੇ ਹੰਸਰੀਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਜਦਕਿ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਦਈ

ਉਹੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਰੀਆ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਰੀਆ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ।

7. ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

8. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

9. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"19. ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, 1 ਜਨਵਰੀ, 1928 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ।

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ,

(a) ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਉਪਜ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(b) "ਕਰਜ਼ੇ" ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੈਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

10. ਮਿਤੀ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ। . ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 71 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ 04.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਕਮ 04.11.1993 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 04.11.1993 ਤੋਂ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਨਵੀਂ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 05.03.1994 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ 10.01.1997 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਠੀਕ ਸੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ. ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"3. ਸੀਮਾ ਦੀ ਪੱਟੀ। (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 24 (ਸਮੇਤ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ.

11. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਸੀਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਪਵਾਦ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਰਡਰ VII ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ" ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

6. ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ। ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਉਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।"

12. ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਉਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"। ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਭਾਵ, (i) ਕੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, (ii) ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਸੰਤ ਲਾਲ ਮਹਟਨ ਬਨਾਮ. ਕਾਮਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸਸੀ 477,

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪੈਰੇ 9 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"9. ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਸ. 20, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਪਹਿਲੀ, ਅਦਾਇਗੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ ਜੋ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਭੁਗਤਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦ ਵੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਲੈਣਾ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਮੋਈਜ਼ੂਦੀਨ ਬਨਾਮ ਨਲਿਨੀ ਬਾਲਾ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (24) 1937 ਕੈਲ 284: ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1937) 2 ਕੈਲ 137; ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ 280, ਵੇਂਕਟ ਸੁੱਬੂ ਬਨਾਮ ਅਪੂ ਸੁੰਦਰਮ 17 ਮੈਡ (10) ਨਾਗ 117 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਬਨਾਮ 545.

10. ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਛੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਓ. 7, ਆਰ. 6, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ. ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐੱਸ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। 20. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਮੂਲ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਚ

13. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਛੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੁਦਈ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ

8442-8443 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ P/2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ 10, ਡਿਲੀਵਰੀ ਚਲਾਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਖਰੀ ਚਲਾਨ ਮਿਤੀ 04.10.1993 ਦਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਸੀਦ ਦੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ, 1993 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ ਉੱਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ 21 ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

"21. ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ, ਵਿਕਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਆਦਿ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਐਕਟ, 1993 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਕਿਉਂਕਿ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ ਉੱਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

14. ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: (i) ਜੀਵਨ ਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ ਬਨਾਮ. ਰਾਮੇਸ਼ਵਰਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1118, ਅਤੇ (ii) ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਪੰ. ਮਨੀ ਲਾਲ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1976) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 818. ਜੀਵਨ ਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਡੇਟ ਕੀਤੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਬੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੈੱਕ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਚੈੱਕ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਚੈੱਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 8 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

"8. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲਾ ਪੋਸਟ-ਡੇਟ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅੰਸ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਡੇਟਿਡ ਚੈੱਕ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਡੇਟ ਕੀਤੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਨੋਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭੁਗਤਾਨ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਧਾਰਨਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਭਾਵ. ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਚੈੱਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਚੈੱਕ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਭੁਗਤਾਨ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੈੱਕ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਚੈੱਕ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮਿਤੀ ਜੋ ਚੈੱਕ ਬੋਰ. ਪਰ ਜੇਕਰ ਚੈੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟ-ਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਤੱਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਬੋਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਚੈੱਕ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟ-ਡੇਟਿਡ ਚੈੱਕ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਡੇਟਿਡ ਚੈੱਕ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਚੈੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਸੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੈੱਕ ਖੁਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਚੈੱਕ ਦੇਣਾ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 25 ਫਰਵਰੀ 1954 ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਡੇਟ ਚੈੱਕ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ 04.02.1954 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 22.04.1957 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੇ 25.02.1954 ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਟ. ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 1 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਤੱਥ ਲੱਭੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 4 ਫਰਵਰੀ 1954 ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮਾ 22 ਫਰਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 4 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। 25 ਫਰਵਰੀ 1954 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ।

16. ਜੀਵਨਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੰਘਵੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਹੈ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"4. ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 25 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਜੋ ਕਿ. ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦਾ ਕੰਮ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਗਿਣਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿ ਰਸੀਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਗਣਨਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਸਲੀ ਮਿਆਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਚਿਤ ਲੇਖ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਰਗੇਜ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 116, ਜੋ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਛੇ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ, 31 ਅਗਸਤ, 1940 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਡੀਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

17. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਣੇ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਗਿਣਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਗੇਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

18. ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ 1976 ਦੇ ਐਕਟ 104 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ , ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

19. ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ 24, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 31.03.1992 ਤੋਂ 05.10.1993 ਤੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪਹਿਲੇ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਭਾਵ, 31.03.1992 ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਭਾਵ 05.10.1993, ਪਰ 05.03.1994 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਮਿਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

20. ਅਸੀਂ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ. 23.01.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 10.01.1997 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 28.08.1997 ਨੂੰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 28.08.1997 ਨੂੰ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

21. ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 23.01.2019 ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ. ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਾਰਸ਼ਨ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਸੁਮਿਤਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1997) 8 SCC 715, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰੇ 9 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"9. ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਰਕ ਦੇ, ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ "ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ" ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ "ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ" ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

22. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ 2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 786-787 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰ.789

23. ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, 23.09.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਪਲਾਈਆਂ 23.09.1992 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 30.09.2002 ਦੇ 1996 ਦੇ ਮਨੀ ਸੂਟ ਨੰ. 32 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8450 ਦੇ ਪੰਨਾ 71 @ ਪੰਨਾ 88 'ਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ/3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ 30.09.2002 ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P/3 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੰਨਾ 88 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 12 ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭਾਵ-

"ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖੰਭਿਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਬਾਰਾਂ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਂ। ਨੰ.	ਬਿੱਲ ਨੰ	ਮਿਤੀ	ਬਿੱਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ
1	BCPI/31/91/92	20.3.92	Rs.5,02,545.92
2	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./32/91/92	20.3.92	2,99,541.65 ਰੁਪਏ
3	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./33/91/92	20.3.92	2,98,344.48 ਰੁਪਏ
4	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./3/92/93	7.4.92	4.67,928.48 ਰੁਪਏ
5	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./11/92-93	8.6.92	ਰੁ. 1,08,806.45
6	ਬੀਸੀਪੀਆਈ/12/92-93	8.6.92	2,48,459.90 ਰੁਪਏ
7	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./26/92-93	29.9.92	17.729.50 ਰੁਪਏ
8	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./27/92-93		79.699.77 ਰੁਪਏ
9	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./28/92-93		1,81,497.98 ਰੁਪਏ
10	ਬੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ./29/92-93		87.249.81 ਰੁਪਏ
11	BCPI/30/92-93		ਰੁ. 12,782.45
12	5% ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਬਿੱਲ		23,738.00 ਰੁਪਏ
	ਕੁੱਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ		23,28,324.39 ਰੁਪਏ

24. ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 29.09.1992 ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਿੱਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

25. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 789 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 788।

26. ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਸਾਵਾ ਐਸ. ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਟਿਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਦੇ 19.03.2013 ਦੇ ਰੀਵਿਊ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8445 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

27. ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 6 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8445 ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲਯੋਗਤਾ ਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 80, 81 ਅਤੇ 82 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਟਿਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8445 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.03.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ @9% p.a. ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 17.02.1992 ਅਤੇ 17.03.1992 ਨੂੰ ਦੋ ਸਪਲਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮਾ 16.05.1994 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਅਸਾਮ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਾਮ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 05.04.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

28. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 19.03.2013 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 19.03.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਸੀਪੀਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ 61 ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 9% ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ। 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8445 ਰੀਵਿਊ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 9% ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੀਵਿਊ ਜਜਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੀਵਿਊ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਿਰਣਾ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਤੀ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

29. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰ. 786-787, 2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰ. 789 ਅਤੇ 2019 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰ. 788 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਮ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate